

בולעטין # 93 - סיון תש"ל לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתנו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

אור החיים על דברים פרק ה פסוק כה

(כה) היטיבו כל אשר דברו פירוש שקיבלו על עצמם לעשות דברי הנביא ולהצדיקו, ועל זה גמר אומר מי יתן והיה וגו', ואמרו ז"ל (עבודה זרה ה) ששגג משה שלא אמר לו תן אתה, שאילו היה אומר כן לא היו מהרהרין אחר משה, לא בשלוח מרגלים, ולא במחלוקת קרח:

כלי יקר על בראשית פרק מב פסוק ז

ויכירם ויתנכר אליהם וגו'. מה שחזר ואמר שנית ויכר יוסף את אחיו לפי שההכרה ראשונה קאי על צורת פניהם שהיה מכיר מי המה, והכרה שניה קאי על עניני האחוה והרחמנות כפירש"י, ובעקידה פירש מתחלה ויכירם ויתנכר מכיר ואינו מכיר, ואחר שאמרו מארץ כנען באו אז הכירם הכרה גמורה כי אחיו המה, והראב"ע פירש שמתחלה היה מסופק מי ראובן מי שמעון ואח"כ כאשר נתיישב בהם הכירם הכרה גמורה מי ומי ההולכים:

והנה בענין דבור קשות, ישתומם כל משכיל מה ראה יוסף על ככה לצער את אביו ואת אחיו חנם, ומה שפירש הרמב"ן שעשה כל זה כדי שיתקיימו החלומות כו', אם ירצה ה' בקיומם המה יתקיימו מעצמם ויוסף מה פעל. והנראה לי בזה שמה שלא גלה לאביו עדיין כי הוא חי לפי שחשב אם הקדוש ב"ה לא גלה לו אם כן רצה הקדוש ברוך הוא בצערו כ"ב שנה מדה כנגד מדה ואיך יגלה הוא מה שכסה הקדוש ברוך הוא, כי מצא בשכלו שנגזר על

אביו צער כ"ב שנים שלמים מיום ליום כנגד אותן כ"ב שנים שלא קיים מצות כבוד אביו, ואחר שנשלמו אז נתודע יוסף אל אחיו, ומה שציער את אחיו עשה כל זה למרק עונם במה שמכרו אחיהם וגדול עונם מנשא וצריכין מירוק יסורין מדה כנגד מדה:

וקרוב לזה פירש מהרי"א, והנני מוסיף על דבריו לפרש כל הפרטים והקורות, כי עלילה ראשונה של מרגלים אתם למרק העון שחשבו את יוסף למרגל ורכיל לראות ערות אחיהם, כי בבואו אליהם דותינה כתיב ובטרם יקרב אליהם וגו'. כי המה חשבו שרצונו להתקרב אליהם ולרגל מה יעשו אחיו כדי לחזור ולהביא איזו דבה לאביו עליהם, וכל רכיל גורם לשפיכת דמים כמ"ש (יחזקאל כב ט) אנשי רכיל היו בך למען שפוך דם, לפיכך בטרם יקרב אליהם להרוג אותם יתנכלו המה להמיתו, כי חשבו שהבא להרגך השכם להרגו בטרם יקרב הוא אליך. ולכך נאמר ויזכור את החלומות קודם שאמר אליהם מרגלים אתם. לפי שנזכר שחלם לו והנה תסובנה אלומותיכם ולא פירש מהו הסיבוב, אלא ודאי שסופם להיות בעלילות מרגלים כי כל מרגל הולך ומסבב את כל העיר לראות מהיכן היא נוחה ליכבש, וראיה ממה שנכנסו בעשרה שערי העיר סחור סחור ועל ידי סבוב זה ישתחוו לאלומתו של יוסף, כי יבואו בעלילת מרגלים אתם לראות ערות הארץ באתם. ובזה נתמרק העון שחשבו את יוסף למרגל הבא לראות ערות מעשיהם וכנגד מה שהשליכו את יוסף לבור ויאסוף אותם אל משמר, פירש רש"י בית האסורים דהיינו בור כמ"ש ביוסף ויתנהו אל בית הסוהר, ויוסף אמר כי שמו אותי בבור, והוכרח רש"י לפרש כן שאם היה בית המשמר באיזו חדר לא היה מדה כנגד מדה, לפיכך ויקח מאתם את שמעון כי הוא השליכו לבור:

ואמרו דרך וידוי אבל אשמים אנחנו וגו', לפי ששמעו שאמר יוסף את האלהים אני ירא וגו' וראו האמת שכך הוא שהרי גמל חסד עמהם ושלח רעבון ביתם ולא עכב כ"א את שמעון, אם כן אין לתלות כל הקורות במושל עז ומעליל, שהרי הוא ירא אלקים, אלא ודאי שעונותם הטו אלה, על כן היו מתודים אחר שאמר את האלהים אני ירא ולא קודם לכך שנתן את כולם במאסר, לפי שאח"כ ראו עין בעין שבמדה שמדדו נמדד להם:

ועלילת הגביע היתה, כדי שעל ידו יהיו בחשש עבדות כמו שפסקו על עצמם הננו עבדים לאדוני, כי בזה יתמרק העון שמכרו את יוסף לעבד, וכשספרו כל הקורות ליעקב אמר אם כן איפוא זאת עשו, מהו לשון איפוא, אלא שאמר אם זאת האיפה היוצאת למדוד לכם, באיפה ומידה, בסאסאה בשלחה תריבנה (ישעיה כז ח) ראינו במקרה כי אם בהשגחה זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם וגו'. כדי לכפר על מה שמכרוהו לישמעאלים נושאים נכאת וצרי ולוט, כך יביאו מנחה מן המינים אלו כדי שעל ידי מושל זה יתמרק כל העון, ואע"פ שיעקב לא ידע מן המכירה מ"מ רוח ה' דבר בו להביא מנחה מן מינים אלו, ואל שדי יתן לכם רחמים, כי בזה יתמרק העון שלא נתנו רחמים לאחיהם בהתחננו אליהם:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)